

Sygn. akt II Ka 462/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Grażyna Jaszczuk

Sędziowie: SR (del.) Paweł Mądry (spr.)

SO Karol Troć

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak

przy udziale przedstawiciela Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ Jana Rucińskiego

po rozpoznaniu w dniach 27 września i 3 listopada 2022 r. sprawy

- J. D.**, obwinionego o przewinienia łowieckie z art. 35b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie i in.
- D. G.**, obwinionego o przewinienie łowieckie art. 35b ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie i in.

na skutek odwołania wniesionego przez obrońcę obwinionych

od orzeczenia Głównego Sądu Łowieckiego

z dnia 28 lipca 2020 r. sygn. akt GSŁ 10/20

I. zaskarżone orzeczenie zmienia w ten sposób, że uniewinnia obwinionego J. D. od popełnienia przewinień łowieckich przypisanych mu w pkt I i III tenoru orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w Siedlcach z dnia 18 listopada 2019r. w sprawie OSŁ 1/19;

II. w pozostałej zaskarżonej części orzeczenie Głównego Sądu Łowieckiego utrzymuje w mocy;

III. zasądza od J. D. i D. G. na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 10 zł tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 462/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

6.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

orzeczenie Głównego Sądu Łowieckiego z dnia 28 lipca 2020r. w sprawie GSŁ 10/20

6.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

6.3. Granice zaskarżenia

6.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
6.1.2. Podniesione zarzuty		

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

6.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**2. Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

6.5. Ustalenie faktów

6.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	-----	-----	-----	-----
6.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	-----	-----	-----	-----

6.6. Ocena dowodów

6.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

6.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów	
--	--

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	zarzut naruszenia § 23 pkt 3 rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania oraz znakowania tusz w związku z art. 42b oraz art. 35b ust. 1 pkt 2 Prawa Łowieckiego, poprzez przyjęcie, że obwinieni naruszyli zasady dotyczące prawidłowości wpisów w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>- oceniając podniesiony zarzut należy na wstępie zaznaczyć, że treść samego zarzutu może prowadzić do mylnych wniosków, gdyż została sformułowana w sposób odbiegający od rozważań dotyczących tego zarzutu zawartych w uzasadnieniu odwołania.</p> <p>- z treści zarzutu wynika, że skarżący - w zakresie czynu z</p>		

pkt I - kwestionuje ustalenie o tym, że obwinieni naruszyli zasady dotyczące prawidłowości wpisów w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym. W tym miejscu niezbędne jest poczynienie uwagi, że działanie opisane w pkt I wniosku oskarżycielskiego zostało zarzucone jedynie J. D., zatem błędne jest odnoszenie rozważań skarżącego w zakresie czynu z pkt I w stosunku do obu obwinionych. Po drugie, skarżący podnosząc w treści zarzutu przepisy regulujące sposób pisemnego zawiadamiania o zamiarze wykonywania polowania indywidualnego zdaje się nie zauważać, że czyn opisany w pkt I wniosku polega na wykonywaniu tego polowania " bez wcześniejszego zgłoszenia łowczemu wyjścia na polowanie" oraz " nie powiadomieniu o efektach tego polowania" co stanowiło naruszenie postanowień uchwały nr 15/2015 Walnego Zgromadzenia Członków N. Koła Łowieckiego w R.. Z tych powodów, w zakresie rozważań dotyczących zasadności przypisania J. D. przewinienia łowieckiego z pkt I wniosku oskarżycielskiego bez bezpośredniego znaczenia pozostawały cytowane w zarzucie przepisy ustawy i rozporządzenia. Natomiast należy przyznać rację skarżącemu, iż ukaranie J. D. za czyn opisany w pkt I nastąpiło rażącym naruszeniem prawa. Odmiennie jednak niż skarżący, Sąd Okręgowy owego naruszenia prawa nie upatruje w okoliczności, iż uchwała Walnego Zgromadzenia zobowiązywała członków koła do podejmowania czynności, do których nie zobowiązywało ich Prawo łowieckie i rozporządzenie wykonawcze (uchwała do dnia wydania wyroku przez Sąd Okręgowy nie została uchylona

w drodze nadzoru przez organ nadrzędny), lecz z uwagi na definicję przewinienia łowieckiego zawartą w przepisie art. 35b ust. 1 Prawa łowieckiego (dalej PŁ). Otóż zgodnie z tym przepisem, przewinienie łowieckie polega m.in. na naruszeniu statutu lub innych uchwał organów Polskiego Związku Łowieckiego (art. 35b ust. 1 pkt 2 PŁ). Natomiast Walne Zgromadzenie Koła (...), zgodnie z art. 32a ust. 1 PŁ, nie jest organem PZŁ, zatem podejmowane przez to gremium uchwały, wprowadzające wiążące członków koła, nie stanowią źródła prawa mającego moc statutu lub innych uchwał organów PZŁ, a zatem za ich naruszenie członkom PZŁ nie można przypisać popełnienia przewinienia łowieckiego w rozumieniu Prawa łowieckiego, a tym bardziej wymierzyć kary przewidzianej jedynie za popełnienie przewinienia łowieckiego.

- na uwzględnienie nie zasługiwały także rozważania skarżącego dotyczące braku podstaw do przypisania J. D. przewinienia opisanego w pkt III wniosku oskarżycielskiego. Zdaniem obrońcy, bezzasadny jest zarzut, że obwiniony nie dokonał wpisu pozyskanej zwierzyny z powodu tego, że obwiniony, zdaniem obrońcy, nie pozyskał wówczas żadnej zwierzyny, w tym nurogęsi. W tym zakresie Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne obu Sądów Łowieckich, że J. D. w czasie i miejscu opisanym w zarzucie z pkt II wniosku dokonał odstrzału nurogęsi. Z tych powodów zarzut obrońcy w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie. Nadto, zdaniem Sądu Okręgowego, pozbawione znaczenia w sprawie jest stwierdzenie obrońcy, że

<p>bezzasadny jest zarzut z pkt III z powodu tego, że oskarżony nie miał obowiązku dokonania wpisu liczby oddanych strzałów (taki obowiązek dotyczy jedynie liczby strzałów oddanych do zwierzyny grubej), gdyż skarżący nie zauważył, że Okręgowy Sąd Łowiecki w swym orzeczeniu wyeliminował z opisu przewinienia opisanego w pkt III słowa "ilości oddanych strzałów". Wobec tych argumentów należało uznać zarzut obrońcy w zakresie czynu z pkt III wniosku za bezzasadny. Niemniej Sąd Okręgowy uwzględniając z urzędu treść przepisu art. 42b ust. 1 PŁ uniewinnił J. D. od przewinienia łowieckiego z pkt III z innych powodów niż wskazane w zarzucie obrońcy, o czym poniżej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie J. D. i D. G. od zarzuconych im czynów</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>- wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie J. D. od popełnienia przewinień łowieckich przypisanych mu w pkt I i III tenoru orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego zasługiwał na uwzględnienie, lecz nie z uwagi na podniesiony zarzut (który okazał się bezzasadny), lecz z powodu okoliczności uwzględnionych przez Sąd Okręgowy z urzędu</p> <p>- wniosek o zmianę wyroku w zakresie pozostałych przypisanych</p>		

obwinionym czynów nie zasługiwał na uwzględnienie z powodu bezzasadności podniesionego zarzutu		
3.2.	<p>naruszenie art. 35s ust. 2 Prawa łowieckiego w zw. z art. 433 § 1 i 2 kpk poprzez niepełne rozpoznanie zarzutów naruszenia art. 170 § 1 pkt 1 kpk w zw. z art. 174 kpk w zw. z art. 35s ust. 2 Prawa łowieckiego oraz art. 7 kpk w zw. z art. 35s ust. 2 Prawa łowieckiego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>- podnosząc powyższy zarzut obrońca w uzasadnieniu apelacji stwierdził, że z materiału dowodowego nie wynika, aby J. D. w czasie i miejscu opisanym w zarzucie z pkt II dokonał odstrzału nurogęsi. Obrońca zarzucił, iż nurogęś widoczna na zdjęciach zabezpieczonych w sprawie nie mogła zostać pozyskana przez obwinionego w dniu 14 kwietnia 2018r., zaś nagranie rozmowy przeprowadzonej przez zarząd koła łowieckiego z obwinionymi nie zostało odtworzone na rozprawie przed Okręgowym Sądem Łowieckim. Zdaniem obrońcy, nagranie to zostało dopuszczone z rażącym naruszeniem art. 170 § 1 pkt 1 kpk, zaś obwinieni nie zostali uprzedzeni o tym, że będą nagrywani, ani pouczeni o swej sytuacji prawnej i uprawnieniach w postępowaniu przed właściwymi organami PZŁ. W ocenie obrońcy, zgodnie z art. 174 kpk nie można dowodu z wyjaśnień zastępować treścią pism, zapisków czy notatek urzędowych.</p>		

- powyższe twierdzenia i zarzuty obrońcy są, zdaniem Sądu Okręgowego, w całości bezzasadne. Należy zgodzić się z Głównym Sądem Łowieckim, iż materiał dowodowy zgromadzony w sprawie był dostateczny do uznania winy J. D. w zakresie czynu z pkt II wniosku oraz winy D. G.. Wprawdzie zdjęcia zabezpieczone w sprawie nie przedstawiały nurogęsi odstrzelonej przez J. D. (z uwagi na stan rozkładu), to jednak w sprawie zgromadzono zeznania członków Zarządu N. Koła Łowieckiego, z których wynika, że D. G. podczas posiedzenia zarządu w dniu 18 kwietnia 2018r. przyznał, że J. D. dokonał odstrzelenia nurogęsi, zaś on udzielił pomocy koledze, aby ten dokonał odstrzału. Skarżący nie przedstawił żadnych argumentów podważających wiarygodność zeznań tych świadków. Eksponowanie przez skarżącego kwestii legalności zarejestrowania przebiegu posiedzenia zarządu także nie prowadzi do wniosku o braku dowodów winy obwinionych. Po pierwsze, błędne jest twierdzenie, że obaj obwinieni nie wiedzieli o celu zaproszenia ich do udziału w posiedzeniu zarządu. Po drugie, przepisy Kodeksu postępowania karnego nie zawierają zakazu wykorzystywania w procesie karnym dowodu w postaci zarejestrowanej wypowiedzi sprawcy, nawet dokonanej bez wiedzy sprawcy. Wskazywany przez skarżącego przepis art. 170 § 1 pkt 1 kpk nie został w tej sprawie naruszony, zaś przeprowadzenie dowodu z tego nagrania nie prowadziło do zastąpienia wyjaśnień obwinionych w sposób zakazany w art. 174 kpk.

Wniosek	
wniosek o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie J. D. i D. G. od zarzuconych im czynów	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
- wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie J. D. od popełnienia przewinień łowieckich przypisanych mu w pkt I i III tenoru orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego zasługiwał na uwzględnienie, lecz nie z uwagi na podniesiony zarzut (który okazał się bezzasadny), lecz z powodu okoliczności uwzględnionych przez Sąd Okręgowy z urzędu - wniosek o zmianę wyroku w zakresie pozostałych przypisanych obwinionym czynów nie zasługiwał na uwzględnienie z powodu bezzasadności podniesionego zarzutu	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	Sąd Okręgowy procedując w sprawie na podstawie art. 440 kpk uznał, że – mimo braku zasadności zarzutów odwołania obrońcy - utrzymanie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej przewinień łowieckich przypisanych J. D. w pkt I i III tenoru orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego byłoby rażąco niesprawiedliwe, gdyż oznaczałoby zaakceptowanie rozstrzygnięcia wydanego z rażącym naruszeniem zasad prawa karnego na niekorzyść J. D.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	

- jak wskazano wyżej, ukaranie J. D. za czyn z pkt I wniosku było sprzeczne z prawem, gdyż wynikało z błędnego założenia, że źródłem prawa obowiązującego na gruncie odpowiedzialności dyscyplinarnej członków PZŁ były uchwały Walnego Zgromadzenia Koła Łowieckiego. Kwestii tej wprawdzie nie podniesiono w odwołaniu obrońcy J. D., lecz Sąd Okręgowy uwzględnił tę okoliczność z urzędu i finalnie zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił J. D. od popełnienia tego deliktu łowieckiego uznając, że zarzucony mu czyn nie wyczerpuje znamion przewinienia łowieckiego.

- nadto, Sąd Okręgowy działając z urzędu uznał, że także w przypadku czynu przypisanego w pkt III tenoru orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego zachodzi podstawa do zmiany wyroku i uniewinnienia J. D., gdyż czyn przypisany obwinionemu, podobnie jak czyn z pkt I, nie wyczerpuje znamion przewinienia łowieckiego z art. 35b ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 42b ust. 1 PŁ. Otóż Główny Sąd Łowiecki ukarał J. D. za to, że po zakończonym polowaniu indywidualnym nie dokonał w książce ewidencji myśliwych wpisu o pozyskanej zwierzynie. Istotnie, przepis art. 42b ust. 1 PŁ w brzmieniu obowiązującym w dniu 14 kwietnia 2018r. nakazywał, aby myśliwy wykonujący polowanie, po jego zakończeniu, wpisał w książce ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym „ilość i gatunek pozyskanej zwierzyny”. Zdaniem Sądu Okręgowego, istota problemu zawarta jest w definicji pojęcia „zwierzyna”. Otóż zgodnie z art. 1 PŁ za zwierzynę uważa się zwierzęta łowne. Zatem poza tym pojęciem pozostają wszelkie inne zwierzęta, które nie są wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 11 marca 2005 r. w sprawie ustalenia listy gatunków zwierząt łownych. Z oczywistych względów, nurogęś podlegająca ścisłej ochronie gatunkowej nie jest gatunkiem zwierzęcia łownego, zatem obwiniony J. D. nie był na podstawie art. 42b ust. 1 PŁ zobowiązany do dokonania wpisu o pozyskaniu nurogęsi. Z tych powodów Sąd Okręgowy uznał, że zaniechanie J. D. w zakresie czynienia adnotacji w książce ewidencji myśliwych nie wyczerpało znamion strony przedmiotowej zarzuconego mu przewinienia łowieckiego.

5. **ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

6.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
- rozstrzygnięcie Głównego Sądu Łowieckiego w zakresie ukarania J. D. za popełnienie przewinienia łowieckiego opisanego w pkt II tenoru orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego - rozstrzygnięcie Głównego Sądu Łowieckiego w zakresie ukarania D. G. za popełnienie przewinienia łowieckiego opisanego w pkt V tenoru orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
w zakresie tych czynów zarzuty odwołania okazały się bezzasadne, zaś Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zmiany wyroku z uwagi na zaistnienie okoliczności uwzględnianych z urzędu	
6.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
zmiana rozstrzygnięcia Głównego Sądu Łowieckiego w zakresie ukarania J. D. za popełnienie przewinień łowieckich opisanych w pkt I i III tenoru orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego poprzez uniewinnienie obwinionego od popełnienia tych czynów	
Zwięźle o powodach zmiany	
powody uniewinnienia przedstawiono powyżej w rozdziale 4 uzasadnienia	

6.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
6.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	

5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
5.3.1.4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
6.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
6.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

-----	-----	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	- odwołanie obrońcy obwinionych okazało się częściowo skuteczne, zatem Sąd Okręgowy o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 633 kpk w zw. z art. 634 kpk, uznając że obwinieni w równych częściach ponoszą wydatki postępowania odwoławczego, które w tej sprawie wyniosły 20 zł (ryczałt za doręczanie pism w postępowaniu odwoławczym).

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana